

PERANAN IBUBAPA DALAM PERSATUAN IBUBAPA DAN GURU-GURU (PIBG) SEKOLAH JENIS KEBANGSAAN CINA DI KULAI, JOHOR

M. Al Muz-Zammil Bin Yasin & Moong Sow Kuan
Fakulti Pendidikan,
Universiti Teknologi Malaysia

ABSTRAK: Kajian ini dijalankan untuk mengkaji peranan ibubapa dalam Persatuan Ibu Bapa dan Guru-guru (PIBG) Sekolah Jenis Kebangsaan Cina di Kulai, Johor. Sampel kajian ini adalah terdiri daripada 172 orang ibubapa pelajar Darjah Lima yang menuntut di tiga buah Sekolah Jenis Kebangsaan Cina Kulai Johor. Sekolahsekolah yang menjadi populasi kajian adalah SJK(C) Senai, SJK(C) Saleng dan SJK(C) Seelong. Nilai pekali kebolehpercayaan Alpha Cronbach instrumen kajian ini adalah 0.8859. Analisis data dalam kajian ini dijalankan dengan menggunakan perisian *Statistical Package for Social Sciences* (SPSS) versi 13. Dapatan kajian menunjukkan ibubapa memandang tinggi terhadap peranan mereka sebagai penjaga kepada anak-anak mereka (min=4.19) dan juga peranan mereka sebagai ahli PIBG di sekolah (min=3.78). Dapatan kajian ini juga menunjukkan sebab-sebab ibubapa kurang melibatkan diri dalam aktiviti PIBG sekolah iaitu (1) tiada masa kerana sibuk dengan kerja seharian, (2) isteri atau suami saya tidak mahu turut serta dalam aktiviti PIBG, (3) tidak mahu bersuara dalam mesyuarat, (4) kurang minat terhadap masalah sekolah, dan (5) segan untuk mengeluarkan pendapat semasa mesyuarat. Penyelidik menyarankan cadangan untuk kajian lanjutan dalam bidang ini.

ABSTRACT: The aim of this research was to study parents' role in the Parent Teacher Association (PTA) in SJK(C) Kulai, Johor. About 172 parents from three selected primary schools were involved in the study. The selected primary schools were SJK(C) Senai, SJK(C) Saleng dan SJK(C) Seelong. The Alpha Cronbach value for the instrument was 0.8859. The data was analysed using the *Statistical Package for Social Sciences* (SPSS) version 13. The results showed that parents highly perceived their role as their kids' guardian (mean= 4.19) and also their role as members in the Parent Teacher Association (mean= 3.78). The study also revealed the reasons why parents were less involved in schools' activity (1) unavailable because busy with daily works, (2) wife or husband unwilling to involve in the PTA activity, (3) do not want to voice out their opinion in PTA meeting, (4) not interested in the school's problem, and (5) shy to give opinions in the meeting. Finally, this research suggests ideas for future research in this topic.

Katakunci: Persatuan Ibu Bapa dan Guru-guru (PIBG), *Statistical Package for Social Sciences* (SPSS)

PENGENALAN

Peranan ibubapa dalam Persatuan Ibu Bapa dan Guru (PIBG) adalah sangat penting. Ini kerana bekerjasama daripada ibubapa dengan guru telah membawa banyak faedah dan kebaikan. Antara faedah dan kebaikan yang dinyatakan adalah seperti membantu guru dengan lebih memahami tentang perkara kejiwaan iaitu hubungan antara ibubapa, masyarakat dan sekolah. Selain itu, juga dapat menolong guru dalam mengurangkan klonflik dan ketegangan antara guru dengan ibubapa. Justeru itu, peranan ibubapa dalam PIBG dapat mewujudkan satu demokratik yang dapat mengawal pendidikan pada peringkat asas (Lawrence, 1970).

Tapi, kebaikan dan faedah yang dinyatakan tadi adalah secara sampingan sahaja. Sebenarnya, peranan ibubapa dalam PIBG adalah untuk membantu pelajarpelajar supaya dapat membelajari dengan lebih baik. Menurut Yahya (2005), pencapaian pelajar lebih bermakna apabila kaum keluarga mereka juga turut berperanan dan melibatkan diri dalam mencapai kejayaan anak-anak mereka.

Pernyataan Masalah

Pelaksanaan PIBG di setiap sekolah adalah untuk memberi sumbangan kepada pelajar dan merapatkan kerjasama antara ibubapa, guru dan pihak sekolah. Kerjasama daripada ibubapa dalam PIBG adalah penting iaitu dapat meningkatkan pencapaian akademik pelajar-pelajar. Tetapi keadaan ini mula berubah menjadi tidak mempunyai erti yang sebenar apabila ibubapa tidak memainkan peranan mereka dalam PIBG sekolah. Masalah yang dinyatakan mungkin juga berlaku di tempat-tempat lain termasuk di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina. Selain itu, kekurangan kajian yang dijalankan ke atas peranan ibubapa dalam PIBG di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina menyebabkan masalah tersebut kurang difahamkan. Ini mendorong pengkaji untuk menjalankan suatu kajian tentang peranan ibubapa dalam PIBG di zon selatan Kulai, Johor bagi mengenalpasti masalah-masalah yang dihadapi oleh PIBG sekolah dan juga ibubapa.

Objektif

Objektif yang ingin ditinjau dalam kajian ini adalah seperti berikut:

- a. Menenalpasti sejauhmanakah ibubapa memainkan peranan mereka sebagai penjaga kepada anak-anak mereka.
- b. Menenalpasti sejauhmanakah ibubapa memainkan peranan mereka sebagai ahli PIBG di sekolah.
- c. Menenalpasti sebab-sebab ibubapa kurang melibatkan diri dalam aktiviti PIBG sekolah.
- d. Menenalpasti adakah terdapat perbezaan yang signifikan disebabkan oleh tahap pencapaian akademik pelajar, umur, jantina, status perkahwinan, pekerjaan dan pendapatan responden terhadap penglibatan ibubapa dalam aktiviti PIBG sekolah.

Kepentingan Kajian

Kajian ini adalah untuk mengkaji peranan ibubapa dalam PIBG sekolah. Hasil kajian yang diperolehi digunakan untuk beberapa kepentingan. Antara kepentingan kajian adalah :

Kepentingan kepada PIBG

Kajian ini dapat meningkatkan kesedaran ibubapa terhadap peranan mereka dalam PIBG sekolah dan tanggungjawab yang perlu dipikul oleh ahli-ahli PIBG sekolah. Ia juga dijadikan sebagai panduan untuk menyelesaikan masalah-masalah yang dihadapi oleh PIBG sekolah.

Kepentingan Kepada Guru

Guru-guru dapat menenalpasti peranan ibubapa dan peranan sebagai ahli PIBG melalui kajian ini. Ia juga dapat menjalinkan hubungan baik antara guru dengan ibubapa.

Kepentingan Kepada Pentadbiran Sekolah

Kajian ini juga memberi matlamat yang boleh digunakan oleh pihak sekolah dalam merancang program PIBG yang berkesan dan dapat meningkatkan hubungan antara sekolah, guru-guru dan ibubapa.

Di samping itu, kajian ini boleh dijadikan sebagai sumber bahan kepada pihak berkenaan untuk menyelesaikan masalah agar semua program yang dirancang dapat berjalan dengan lancar dan

dijadikan sebagai pencetus kepada pengkaji-pengkaji untuk mengkaji dengan lebih luas mengenai peranan Persatuan Ibu bapa dan Guru-guru (PIBG) di sekolah.

Skop dan Batasan Kajian

Kajian ini hanya dibuat ke atas masalah bagi mengenalpasti sebab-sebab kurang melibatkan diri dalam aktiviti PIBG di tiga buah Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) di kawasan zon selatan, Skudai Johor. Kajian ini berasaskan persepsi ibubapa murid-murid Darjah Lima yang belajar di tiga buah sekolahsekolah terhadap peranan mereka dalam PIBG di sekolah. Seramai 200 orang ibubapa dipilih sebagai sampel bagi kajian ini.

Dalam proses menjalankan kajian ini terdapatnya beberapa batasan yang dihadapi oleh pengkaji iaitu:

- a. Pandangan dan pendapat responden adalah terbatas kepada item-item dalam borang soal selidik.
- b. Disebabkan kebanyakan responden tidak memahami Bahasa Melayu, jadi pengkaji dikehendaki mentafsirkan item-item soal selidik ke dalam Bahasa Cina. Dalam proses ini, penyelia penyelidikan adalah tidak dilibatkan. Oleh itu, keesahan dan kebolehpercayaan item-item soal selidik dalam Bahasa Cina mungkin tidak dapat disampaikan.
- c. Pengkaji tidak dapat menjalankan proses temubual dengan lancar kerana dalam sepanjang proses temubual, guru-guru sentiasa dilawati oleh pelajarpelajar yang bermasalah dalam akademik. Secara tidak langsungnya, ini akan menjejaskan pemikiran responden daripada memberi jawapan yang tepat.

METODOLOGI

Populasi dan Sampel Kajian

Populasi kajian ini adalah ibubapa kepada 414 murid-murid Darjah Lima di tiga buah Sekolah Jenis Kebangsaan Cina di kawasan zon selatan Kulai, Johor. Terdapat 414 orang pelajar yang sedang menuntut di Darjah Lima di tiga buah Sekolah Jenis Kebangsaan (Cina). Sekolah-sekolah yang menjadi populasi kajian adalah S.J.K (C) Senai, S.J.K (C) Saleng dan S.J.K (C) See Long. Sekolah-sekolah ini dipilih kerana ketiga-tiga buah sekolah rendah ini berbeza di antara satu sama lain. Di mana S.J.K (C) Senai adalah sebuah sekolah rendah yang dikategori dalam gred A sekolah, S.J.K (C) Seelong adalah sebuah sekolah yang ada di dalam lingkungan kawasan pendalaman. Manakala S.J.K (C) Saleng adalah sebuah Sekolah Rendah Cina yang biasa di kawasan zon selatan Kulai, Johor. Oleh itu, pengkaji ingin melihat peranan ibubapa dalam PIBG di ketiga-tiga buah sekolah rendah tersebut.

Mengikut Krejcie dan Morgan (1970) dalam Azizi Yahaya et al. (2007), seramai 200 orang pelajar daripada 414 orang pelajar telah dipilih secara rawak dijadikan sebagai sampel untuk kajian ini. Sampel ini dipilih dengan kaedah sampel susun lapis (Strata) iaitu dipilih mengikut pencapaian akademik pelajar di sekolah. Sampel dipilih berdasarkan tiga kumpulan iaitu pelajar cemerlang, pelajar sederhana dan pelajar lemah. Sampel yang dipilih telah diberikan soal selidik kajian untuk disampaikan kepada ibubapa mereka.

Pelajar Darjah Lima dipilih sebagai sampel kerana mereka lebih berupaya menerangkan isi yang dinyatakan dalam borang soal selidik kepada ibubapa mereka berbanding dengan pelajar Darjah Empat. Sebenarnya pelajar Darjah Enam adalah lebih sesuai dijadikan sampel, tetapi disebabkan mereka akan menduduki peperiksaan UPSR pada tahun ini. Jadi pihak sekolah harap pengkaji jangan mengganggu pembelajaran mereka.

Instrumen Kajian

Penyelidik menggunakan borang soal selidik untuk mendapatkan data yang dikehendaki oleh responden. Soal selidik dipilih sebagai instrumen kajian kerana arahan dan soalan adalah ringkas dan tujuan tinjauan dapat diterangkan dengan jelas secara bercetak. Soal selidik ini dibentuk berdasarkan pembacaan penulis dan temu bual dengan guru-guru di sekolah tentang penglibatan ibubapa dalam aktiviti PIBG. Item-item soal selidik dibina oleh pengkaji untuk memperoleh maklumat tentang kajian ini sahaja. Item-item untuk soal selidik ini diperolehi melalui pelbagai bacaan seperti jurnal, artikel, buku rujukan, suratkhbar dan temu bual dengan guru-guru di sekolah rendah.

Soal selidik merupakan kaedah yang lebih baik berbanding dengan instrumen yang lain kerana ia lebih jimat masa, kos dan tenaga selain kesilapan hasil daripada merekod maklum balas berkurang berbanding dengan temu bual (Azizi Yahaya et al., 2007).

Pada mulanya, pengkaji menyenaraikan semua maklumat yang didapati daripada pembacaan kemudian membaca semula maklumat tersebut untuk membina item-item kajian. Maklumat yang didapati melalui temu bual juga disenaraikan dan disemakkan semula. Ini kerana untuk memastikan sama ada maklumat yang didapati dalam temu bual bercanggah dengan maklumat yang didapati dalam bacaan atau tidak. Selepas itu, pengkaji baru bermula membina item-item soalan berdasarkan senarai itu. Item-item soalan disenaraikan dalam bilangan yang banyak untuk membuat penilaian pada setiap item. Penilaian pada setiap item dijalankan bagi memastikan setiap item mempunyai sifat kebolehpercayaan dan benar. Begitu juga, ingin menghasilkan item-item yang baik dan dapat membawa respon yang baik.

Sebenarnya, pengkaji dapat membina sebanyak 41 item soalan pada borang soal selidik pertama tetapi pada akhirnya hanya 35 item soalan boleh digunakan sebagai item kajian benar. Ini kerana terdapat beberapa soalan telah disingkirkan setelah kajian rintis telah dijalankan di Taman Universiti Johor. Sebelum pengedaran borang soal selidik sebenar, kajian rintis perlu dijalankan untuk memastikan kebolehpercayaan dan kesahan soal selidik. Ini kerana soal selidik yang baik akan dapat mencapai objektif kajian, memperoleh maklumat yang tepat dan lengkap serta dapat mencapai tujuan kajian. Justeru itu, terdapat beberapa item-item yang lain telah dibaikpulih setelah diperiksakan oleh penyelia pengkaji untuk menjadikan item-item dengan lebih menarik.

Selepas itu, disebabkan kajian ini dijalankan ke atas Sekolah Cina. Jadi penyelidik telah menterjemahkan soal selidik daripada Bahasa Malaysia kepada Bahasa Cina untuk memudahkan responden semasa menjawab. Di mana penterjemahan ini telah dijalankan antara penyelidik dengan beberapa rakan yang mahir dalam Bahasa Cina serta dibantu oleh seorang guru yang mengajar Bahasa Cina di sekolah. Guru itu juga dijadikan sebagai penilai untuk proses penterjemahan soal selidik daripada Bahasa Malaysia kepada Bahasa Cina.

Kajian Rintis

Mohd Najib Ghafar (1999) menyatakan bahawa soal selidik yang dibentuk oleh penyelidik perlu diuji bagi mengekalkan kualiti dan dapat mencapai objektif penyelidikan. Soal selidik yang disediakan mesti bebas daripada kesilapan ejaan, ketinggalan perkataan atau isi tidak jelas. Oleh itu sebelum set soal selidik dijawab oleh responden sebenar, set tersebut terlebih dahulu akan diuji dari sudut kesahan, kebolehpercayaan, isi kandungan, tatabahasa dan kefahaman.

Menurut Mohd Majid Konting (1990), kesahan adalah sejauhmana soal selidik yang disediakan dapat mengukur apa yang hendak diukur. Kesahan didapati melalui pembincangan pengkaji dengan penyelia tentang masalah yang berkaitan dengan PIBG. Manakala kebolehpercayaan ialah sejauhmana instrumen yang boleh memberikan darjah ketepatan, kestabilan dan relatif bagi instrumen pengukuran. Instrumen

yang mempunyai kebolehppercayaan tinggi akan memberi keputusan baik manakala semakin banyak kesilapan, semakin kurang stabil dan kurang ketepatan ukuran (Azizi Yahaya et al., 2007).

Kajian rintis digunakan untuk menilai kebolehppercayaan dan juga kesahan item-item yang dikemukakan iaitu sebelum ujian sebenar dijalankan. Mengikut Azizi Yahaya et al. (2007), kajian rintis digunakan sebagai panduan memperbaiki item-item yang dikemukakan sebelum kajian sebenar dijalankan. Ini dilakukan melalui analisis pekali kebolehppercayaan Alpha Cronbach bagi setiap dimensi dan item terbabit. Secara ringkasnya, kajian rintis dijalankan untuk mengesan beberapa kelemahan set soal selidik seperti:

- a. Item-item yang sukar difahami atau kurang jelas.
- b. Kenyataan kabur yang boleh menimbulkan tarikan yang berlainan kepada responden.
- c. Tempoh masa yang diambil oleh responden dalam menjawab soal selidik.

Kajian rintis telah dibuat sebelum kajian sebenar dilakukan. Kajian rintis telah dijalankan di Taman Universiti, Skudai Johor. Kajian rintis ini dibuat ke atas 11 orang responden yang mempunyai ciri-ciri yang sama dengan responden kajian sebenar iaitu ibubapa bagi pelajar-pelajar yang menuntut di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina.

Penyelidik mengedarkan set soal selidik dengan satu demi satu kepada ibubapa. Bagi ibubapa yang tidak dapat membaca Bahasa Malaysia, penyelidik akan menerangkan satu demi satu kepada mereka dalam Bahasa Mandarin. Hasil keseluruhan kajian rintis ini, nilai pekali kebolehppercayaan Alpha Cronbach keseluruhan yang diperoleh ialah sebanyak 0.8859. Manakala nilai pekali kebolehppercayaan Alpha Cronbach bagi dimensi setiap persoalan kajian adalah seperti berikut persoalan kajian pertama ialah 0.8267, persoalan kajian kedua ialah 0.8956 dan persoalan kajian ketiga ialah 0.7985. Ini menunjukkan kejituan dan kebolehppercayaan yang tinggi item yang digunakan.

PERBINCANGAN

Daripada dapatan, didapati ibubapa memainkan peranan sebagai penjaga kepada anak-anak mereka pada tahap tinggi (min = 4.19). Analisis menunjukkan bahawa 98.9% daripada ibubapa pelajar bersetuju dengan peranan ibubapa kepada anak-anak adalah *membantu anak-anak dalam pembinaan akhlak*. Menurut Yahya Don (2005), ibubapa turut mempunyai peranan ke arah melaksanakan Wawasan Pendidikan iaitu membantu anak-anak mereka dari segi pembinaan sikap, tingkah laku, nilai dan akhlak. Oleh itu, peranan ibubapa sebagai penjaga kepada anak-anak mereka dengan membantu anak-anak dalam pembinaan akhlak adalah penting untuk memudahkan perjalanan dan halatuju Wawasan Pendidikan.

Didapati 99.4% daripada ibubapa pelajar menyatakan bahawa *sama-sama berusaha meningkatkan pelajaran anak-anak mereka* (item 1) adalah peranan utama bagi seorang ibubapa (min = 4.63). Selain itu, terdapatnya 97.1% daripada ibubapa pelajar bersetuju dengan *sentiasa mengikut perkembangan pelajaran anak-anak mereka* (item 3) juga diambil sebagai peranan yang perlu diamalkan oleh ibubapa.

Daripada dapatan kajian tersebut, kita boleh mengatakan bahawa majoriti ibubapa adalah sangat mementingkan pelajaran anak-anak mereka. Ini selari dengan dapatan kajian Amir (2002) ke atas 90.2% daripada 213 ibubapa bersetuju bahawa sebagai ibubapa perlu mengambil berat terhadap pendidikan anak-anak mereka. Justeru itu, Razak (1998) juga melaporkan bahawa lebih daripada separuh responden dalam kajiannya bersetuju dengan kerjasama dalam kalangan guru dapat meningkat pencapaian pelajar. Jadi, pihak sekolah haruslah mengambil perhatian ke atas perkara tersebut supaya lebih banyak ibubapa dapat memainkan peranan mereka sebagai ibubapa bertanggungjawab dan secara tidak langsungnya dapat meningkatkan pencapaian pelajar serta perkembangan sekolah.

Selain itu, peranan ibubapa seperti *menjadi model kepada anak-anak* (item 7) juga diambil sebagai peranan yang perlu diamalkan oleh ibubapa kepada anak-anak mereka (min = 4.48). Ini kerana ibubapa berperanan sebagai guru kepada anak-anak mereka dalam pendidikan informal dalam institusi keluarga, yang mana anak-anak mendapat pendidikan dari ibubapa mereka secara praktik dan teori sebagai ikutan serta sebagai contoh teladan kepada mereka. Walaupun mereka telah mendapat pendidikan formal dari guru dalam institusi persekolahan, ibubapa masih tetap berperanan sebagai model kepada anak-anak mereka Azhari (2000). Oleh itu, sebagai ibubapa haruslah mengamalkan sikap, tingkah laku serta nilai yang baik supaya anak-anak mereka dapat diikuti dan dipelajari daripada mereka.

Dapatan daripada persoalan kajian 1, didapati ibubapa bersikap positif dengan *membantu guru menyelesaikan masalah pembelajaran anak-anak* (min=4.29). Di mana min skor daripada item tersebut adalah lebih tinggi daripada item yang menyatakan bahawa *melibatkan diri sebagai sukarelawan dalam aktiviti sekolah* (min=3.49). Sekali lagi dibuktikan bahawa ibubapa adalah lebih mengambil berat terhadap masalah pembelajaran anak-anak mereka berbanding dengan perkara yang tidak berkaitan dengan pembelajaran dan pelajaran pelajar. Tapi, di sini kita mengetahui bahawa kerjasama daripada ibubapa dan guru adalah diperlukan dan ia dapat meningkatkan pencapaian akademik pelajar-pelajar. Ini disokong dengan kajian kes yang dilakukan ke atas seorang pelajar yang bernama Robin daripada Lawrence (1970) iaitu Robin didapati memperoleh keputusan yang baik dalam pelajaran apabila ibubapa dia turut menyertai dalam aktiviti yang dianjurkan oleh sekolah. Selain itu, Yahya Don (2005) juga berpendapat sama bahawa kedua-dua belah pihak ibubapa dan guru-guru berganding bahu memainkan peranan masing-masing bagi membentuk diri pelajar, bukan sahaja daripada segi pencapaian akademik bahkan dalam pembentukan sosial.

Kefahaman ibubapa tentang peranan mereka sebagai ahli PIBG di sekolah adalah pada tahap min yang tinggi (3.78). Daripada analisis dapatan, didapati 92.4% daripada ibubapa pelajar bersetuju dengan *berkongsi pendapat dengan guru serta maklumat mengenai cara terbaik mendidik anak* (item 23) dan 0.6% daripada mereka menyatakan tidak bersetuju maka bakinya menyatakan tidak pasti. Daripada dapatan kajian ini, jelaslah bahawa ibubapa berasa peranan untuk seorang ahli PIBG adalah sanggup berkongsi pendapat diri dengan guru agar dapat cara terbaik untuk mendidik anak-anak mereka. Ini selari dengan pendapat Jimmy (2006) yang melaporkan bahawa para ibubapa menyatakan ibubapa sebagai rakan kongsi dalam membantu mendidik anak-anak (min = 4.22).

Daripada analisis dapatan, didapati 52.9% daripada ibubapa pelajar menyatakan *memberikan pendapat dalam mesyuarat PIBG* (item 14) adalah peranan bagi setiap ahli PIBG. Tetapi daripada dapatan kajian ini, didapati hanya 29.1% daripada ibubapa pelajar menyatakan bahawa *sentiasa menghadiri diri dalam mesyuarat agung PIBG* (item 13) adalah peranan ahli PIBG. Di mana kebanyakan daripada mereka menyatakan tidak pasti dalam item 13 (61%). Maka dapatan kajian ini jelas menunjukkan bahawa bilangan ibubapa yang ingin melibatkan diri dalam mesyuarat PIBG dan aktiviti yang dianjurkan oleh PIBG adalah kurang. Walaubagaimanapun, bagi mereka yang hadir dalam mesyuarat pula hanya segelintir sahaja yang ingin memberikan pendapat dalam mesyuarat, yang lain hanya hadir dan mendediarkan diri di tepi sahaja. Pada hal, mereka mempunyai banyak komen dan aduan terhadap sekolah dan pelajar, tetapi mereka tidak berani menyuarakan kerana takut anak mereka akan diberikan layanan yang tidak adil daripada pihak sekolah atau guru pada masa akan datang. Oleh itu, perkara ini telah menyebabkan salah faham di antara pihak sekolah, guru-guru dan ibubapa. Malahnya menjejaskan perjalanan bagi program yang dianjurkan oleh persatuan.

Selain itu, didapati bahawa 46% daripada ibubapa pelajar *terlibat secara aktif dalam aktiviti yang dijalankan* (item 15), 49.4% daripada mereka menyatakan tidak pasti dan hanya 4.7% daripada mereka menyatakan tidak setuju bahawa sebagai ahli PIBG perlu terlibat secara aktif dalam aktiviti PIBG. Sebenarnya, aktiviti PIBG diadakan untuk memberitahu ibubapa mengenai perkembangan pelajar-pelajar

mereka di sekolah. Sehubungan itu, ibubapa mempunyai keinginan yang tinggi untuk mengetahui perkara yang berlaku di sekolah. Maka dengan melalui saluran ini, ibubapa berpeluang berbincang segala keperluan dan masalah melalui aktiviti PIBG sekolah. Ini selari dengan pendapat Norzalinda (2004) yang melaporkan 89.5% daripada ibubapa pelajar dalam kajian bersetuju bahawa ibubapa perlu melibatkan diri secara aktif untuk memotivasikan anak-anak mereka. Jadi sebagai ahli PIBG perlu mengambil perhatian terhadap penglibatan mereka dalam aktiviti yang dijalankan supaya objektif setiap program dapat dicapai dan motivasi pelajar dalam minat belajar dapat dipertingkatkan. Pada pandangan saya, perkembangan sesebuah sekolah dan pelajar juga bergantung kepada pihak luar seperti sumbangan masyarakat, kerjasama ahli persatuan dan juga penglibatan ahli dalam persatuan.

Daripada analisis dapatan kajian, ibubapa pelajar berpandangan positif terhadap item *menjelaskan bayaran yuran PIBG dalam masa yang ditetapkan* (3.73) dan *membantu mendapatkan sumbangan kewangan bagi PIBG* (3.71). Ibubapa bersetuju bahawa antara kedua-dua peranan tersebut adalah peranan yang perlu diamalkan oleh setiap ahli PIBG. Dana atau sumber adalah penting untuk sekolah dan sesuatu persatuan. Ini kerana dana yang dikumpulkan akan digunakan untuk mengerakkan sekolah atau persatuan ke arah yang lebih maju dan gemilang. Selain itu, yuran yang dibayar oleh ibubapa adalah untuk kebajikan pelajar bukan saja untuk kegunaan sekolah atau persatuan. Di mana pungutan derma atau yuran daripada ibubapa, orang kenamaan, syarikat atau firma akan dijadikan sumber kewangan persatuan dan sebagai pembiayaan projek untuk sekolah. Secara langsungnya pelajar akan dapat menikmati faedah daripada itu. Jadi pada pandangan saya, pemansuhan yuran tahunan sekolah adalah lebih bermakna jika yuran PIBG yang kini berbeza-beza diselaraskan.

Dapatan menunjukkan bahawa peranan ibubapa sebagai ahli PIBG di sekolah adalah tinggi. Tetapi masalah yang timbul di sini adalah adakah ibubapa memainkan peranan mereka sebagai ahli PIBG dengan sepenuh kepada sekolah. Di mana peranan ibubapa sebagai ahli PIBG adalah penting iaitu dapat memberi kesan positif kepada pembangunan pelajar-pelajar dan sekolah dengan secara langsung dan tidak langsung. Bagi perkara yang secara langsung, peranan ibubapa dalam sekolah dapat membantu pihak sekolah menyelesaikan masalah seperti masalah disiplin dan kelakuan pelajar. Secara tidak langsung ibubapa dapat meningkatkan pencapaian akademik anak-anak mereka sekiranya mereka sanggup melibatkan diri dalam aktiviti sekolah dan aktiviti PIBG. Di mana penglibatan ibubapa dalam sekolah dan aktiviti PIBG adalah penting dalam proses pembelajaran dan pengajaran (McKeown, 1974)

Ibubapa kurang melibatkan diri dalam aktiviti adalah disebabkan oleh pengaruh kesibukan dengan kerja seharian. Dapatan ini turut disokong Norzalinda (2004) sememangnya kebanyakan ibubapa sibuk dan lebih mengutamakan pekerjaan harian daripada tanggungjawab memahami pendidikan anak-anak mereka. Sementara itu, Kamarudin (1989) juga menyatakan separuh PIBG tidak dapat memberikan sumbangan yang sepatutnya apabila ibubapa tidak hadir dalam mesyuarat agung PIBG. Di mana, kebanyakan ibubapa tersebut memberikan alasan bahawa diri sibuk dengan tugas harian masing-masing untuk mengelakkan diri daripada hadir ke mesyuarat. Selain itu, disebabkan aktiviti PIBG diadakan pada hari biasa menyebabkan ibubapa pelajar tidak dapat meluangkan masa untuk melibatkan diri. Manakala peratusan ibubapa yang menyatakan kadang-kala bahawa mereka mungkin dapat menghadirkan diri dalam aktiviti PIBG sekolah adalah lebih tinggi berbanding dengan peratusan yang menyatakan kerap. Ini kerana kebanyakan ibubapa sibuk pada hari bekerja dan mengalami kesukaran untuk mendapatkan pelepasan daripada majikan. Oleh itu, mereka tidak dapat memastikan bahawa mereka dapat menghadiri diri atau tidak dalam aktiviti PIBG sekolah.

Ibubapa *tidak mahu bersuara dalam mesyuarat* (item 32) juga merupakan salah satu sebab yang menyebabkan mereka kurang melibatkan diri dalam aktiviti PIBG sekolah. Iaitu sebanyak 17.4% daripada ibubapa pelajar kerap tidak mahu bersuara dalam mesyuarat PIBG, di mana 47.1% daripada mereka menyatakan “kadang-kala” dan 35.5% menyatakan tidak pernah dalam item tersebut (min=1.82). Dapatan ini disokong oleh temu bual antara pengkaji dengan guru SJK(C) Senai, Chai Min Fui pada 9 Ogos 2008,

beliau menyatakan bahawa kebanyakan ibubapa pelajar yang kerap tidak mahu bersuara dalam mesyuarat PIBG adalah kerana mereka jarang melibatkan diri dalam mesyuarat yang diadakan. Namun begitu, terdapat juga ibubapa yang jarang menghadiri diri dalam mesyuarat yang diadakan tetapi bersuara banyak sekiranya hadir dan membangkang usul yang dilaksanakan. Sikap segelintir ibubapa yang sebegini akan menimbulkan banyak masalah kepada persatuan. Oleh itu, perkara-perkara tersebut telah dijadikan sebagai penghalang kepada PIBG sekolah dalam menganjurkan program atau aktiviti.

Analisis dapatan menunjukkan 19.8% daripada ibubapa pelajar menyatakan bahawa mereka kerap tidak melibatkan diri dalam aktiviti PIBG kerana *isteri atau suami sendiri tidak mahu turut serta dalam aktiviti PIBG* (item 35), malangnya 47.7% daripada mereka menyatakan kadang-kala tidak ingin melibatkan diri sebab suami atau isteri sendiri tidak mahu turut serta dan selebihnya menyatakan tidak pernah. Melalui dapatan ini, kita boleh merumuskan bahawa ibubapa kurang melibatkan diri dalam aktiviti PIBG sekolah kerana dipengaruhi oleh suami atau isteri sendiri. Ini juga menunjukkan bahawa kehadiran ibubapa dalam aktiviti PIBG sekolah adalah kurang memuaskan. Sebenarnya, penglibatan kedua-dua ibu dan bapa dalam aktiviti adalah penting. Ini kerana penglibatan mereka akan membawa perubahan terhadap PIBG dan meningkatkan pencapaian akademik serta kemajuan pelajar dapat dipertingkatkan (Razak, 1998). Jadi, saya berasa sebagai ibubapa atau ahli PIBG perlu mengamalkan nilai sanggup berkorban. Contohnya berkorban masa untuk bersama dengan anak-anak mereka akan dapat melahirkan anak-anak yang baik dan cemerlang.

Selain itu, dapatan kajian menunjukkan 9.9% daripada ibubapa pelajar kerap menyatakan *segar untuk mengeluarkan pendapat semasa mesyuarat* (item 27), di mana 50% daripada mereka menyatakan kadang-kala berasa segan untuk mengeluarkan pendapat semasa mesyuarat dan 40.1% daripada mereka pula menyatakan tidak pernah berasa segan untuk mengeluarkan pendapat semasa mesyuarat. Sikap segan bagi ibubapa dijadikan sebagai penghalang kepada PIBG dalam memajukan persatuan. Dapatan ini disokong oleh temubual antara pengkaji dengan Guru Penolong Kanan SJK (C) Senai, Yeo Chew Ha pada 9 Ogos, 2008. Beliau menyatakan kebanyakan ibubapa pelajar sekolah segan mengeluarkan pendapat semasa mesyuarat. Ini kerana kebanyakan daripada mereka tidak biasa bercakap di hadapan ramai dan berasa risau jika tersalah cakap. Faktor segan ini wujud kemungkinan besar kerana mereka bersikap pasif dan tidak ingin mencuba berkomunikasi dengan pihak sekolah walaupun guru-guru. Jadi menyebabkan mereka berasa malu semasa bercakap di hadapan ramai dan mengakibatkan mereka tidak berani datang ke sekolah lagi.

Analisis item 26 iaitu *ibubapa kurang berminat terhadap masalah sekolah* menunjukkan nilai min pada tahap sederhana (1.79). Nilai min ini menunjukkan ibubapa kurang berminat terhadap masalah sekolah menyebabkan mereka kurang melibatkan diri dalam aktiviti PIBG. Kamarudin (1989) juga menyatakan bahawa ibubapa tidak hadir dalam mesyuarat agung PIBG kerana mereka kurang mengambil berat terhadap sekolah. Ini kerana ibubapa adalah lebih berminat terhadap kepentingan pendidikan anak-anak mereka apabila berbanding dengan masalah-masalah yang dihadapi oleh pihak sekolah. Oleh itu, mereka kurang bertanya masalah-masalah seperti membaiki bengkel atau makmal sekolah, masalah kekurangan tenaga mengajar, kekurangan kelengkapan dan sebagainya di sekolah. Namun begitu, terdapatnya banyak masalah pelajaran atau sosial berlaku dalam kalangan pelajar yang ibubapa mereka tidak menunjukkan minat terhadap aktiviti sekolah serta tidak menunjukkan reaksi positif terhadap permasalahan sekolah. Contohnya pelajar mengalami kecederaan dalam bengkel kerana masalah kekurangan kelengkapan dan peralatan. Ini kerana ibubapa merasa perkara-perkara yang dinyatakan tersebut adalah tanggungjawab sekolah dan kementerian bukannya pada mereka. Perkara ini adalah selari dengan dapatan kajian Amir (2002) iaitu ibubapa adalah lebih berminat untuk hadir dalam aktiviti yang dianjurkan oleh pihak PIBG sekiranya aktiviti tersebut mempunyai kepentingan dari segi akademik sahaja.

Dapatan-dapatan kajian di atas bukan sahaja menunjukkan sebab-sebab ibubapa kurang melibatkan diri dalam aktiviti PIBG sekolah malangnya juga menggambarkan PIBG di tiga buah Sekolah Jenis

Kebangsaan Cina di Kulai Johor adalah tidak aktif dalam usaha meningkatkan kesedaran ibubapa terhadap kepentingan Persatuan Ibu Bapa dan Guru (PIBG) diadakan di sekolah.

Kajian ini didapati tidak terdapatnya perbezaan signifikan disebabkan oleh tahap pencapaian akademik pelajar, umur, jantina, status perkahwinan, pekerjaan dan pendapatan responden terhadap penglibatan ibubapa dalam aktiviti PIBG sekolah. Secara rumusannya, tahap pencapaian akademik pelajar, umur, jantina, status perkahwinan, pekerjaan dan pendapatan ibubapa tidak mempengaruhi skor penglibatan ibubapa dalam aktiviti PIBG sekolah.

RUMUSAN

Persatuan Ibu Bapa dan Guru-guru atau ringkasnya PIBG adalah satu organisasi yang dibentuk oleh pihak pentadbir institusi pendidikan atau sekolah dengan kerjasama ibubapa di mana anak-anak mereka belajar di institusi pendidikan atau sekolah berkenaan. Matlamat asal penubuhan PIBG adalah untuk kebajikan dan kemajuan murid-murid, agar mereka di sekolah berkenaan memperolehi faedah yang maksimum daripada kemudahan-kemudahan pendidikan yang telah disediakan. Setiap ahli sepatutnya menghormati perjalanan PIBG dengan memberikan kerjasama yang teguh dengan menghadiri setiap aktiviti yang dianjurkan oleh PIBG.

Ramai dalam kalangan ibubapa berpendapatan bahawa peranan utama untuk ibubapa kepada anak-anak mereka adalah membantu anak-anak dalam pembinaan akhlak. Justeru itu, ibubapa juga ingin berusaha bersama-sama dengan guru untuk meningkatkan pelajaran anak-anak kerana mereka berasa ini merupakan salah satu peranan yang perlu ditekankan oleh ibubapa pada masa sekarang. Sementara itu, daripada dapatan kajian menunjukkan segelintir ibubapa berasa melibatkan diri sebagai sukarelawan dalam aktiviti sekolah tidak dikenalkan sebagai peranan ibubapa kepada anak-anak mereka. Tetapi sebagai ibubapa perlulah berkelakuan sopan dan baik supaya dapat menjadi model yang baik kepada anak-anak mereka.

Berdasarkan dapatan kajian yang didapati, sebagai ahli PIBG sekolah perlu berperanan dalam aktiviti yang dianjurkan oleh PIBG untuk berkongsi pendapat dengan guru serta maklumat yang mengenai cara terbaik bagi mendidik anak-anak mereka. Selain daripada itu, ibubapa yang memainkan peranan dalam PIBG sekolah dapat memastikan anak-anak mereka dapat menikmati perkhidmatan yang disediakan oleh sekolah. Kelas tambahan yang diadakan oleh sekolah juga turut mendorong ibubapa supaya lebih berperanan dalam aktiviti PIBG di sekolah.

Dapatan kajian menunjukkan ibubapa pada masa sekarang adalah kurang berperanan dalam aktiviti yang dianjurkan oleh pihak PIBG sekolah. Ramai daripada ibubapa menghadapi masalah seperti tiada masa yang terluang kerana sibuk dengan kerja seharian menyebabkan mereka tidak hadir dalam aktiviti yang dianjurkan oleh pihak PIBG. Selain daripada itu, suami (bapa) atau isteri (ibu) tidak mahu turut menyertai aktiviti PIBG sekolah menyebabkan ibubapa kurang berperanan dalam aktiviti PIBG sekolah.

RUJUKAN

- Amir Azlan Muhammad (2002). *Penglibatan Ibu Bapa / Penjaga Dalam Persatuan Ibu Bapa dan Guru-guru (PIBG) Di Sekolah Kebangsaan Taman Universiti 1, Skudai Johor*. Univerisiti Teknologi Malaysia : Tesis Sarjana Muda. Azizi Yahaya, Shahrin Hashim, Jamaludin Ramli, Yusof Boon, Abdul Rahim
- Hamdan (2007) *Menguasai Penyelidikan Dalam Pendidikan* : PTS Professional Sdn Bhd.
- Bernama (2008). *Ibubapa tidak bersuara ketika mesyuarat PIBG*. Diambil pada Julai 4, 2008, daripada <http://www.bernama.com>.
- Banghart, W. Frank, and Trull Albert, Jr (1973). *Educational Planning*. The Macmillan Company, New York.
- Berger, Eugenia Hepworth (1995). *Parent As Partners in Education: Families and Schools Working Together*. 4th Edition. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Croft, Doreen.J (1979). *Parent Teachers: A Resource Book for Home, School, and Community Relation*. California: Wadsworth Publishing Company, Inc. Belmont.
- Che Noraini, Naima (2000). *Teachers' Perceptions On Paretal Involvement In Children's Schooling In Two Selected Primary Schools*. International Islamic University Malaysia : Thesis
- Drrafick (2008). *Open Letter to Hishamuddin - Minister of Education*. Diambil pada April 5, 2008, daripada <http://www.wordpress.com>.
- Docking, J. (1990). *Primary School and Parents: Right, responsibilities and relationship*. Great Britain: Hodder & Stoughton.
- Ee, Ah Meng (1996). *Pendidikan Di Malaysia 1 : Falsafah Pendidikan, Guru dan Sekolah*. Shah Alam : Penerbit Fajar Bakti Sdn Bhd.
- Epstein, J. L. (1987). Parent Involvement: State Education Agencies How That Way. *Community Educational Journal*. 14(4)-10.
- Green, L. (1970). *Parents & Teachers, Partners / Rivals?* London: George Allen & Unwin Ltd.
- Jimmy Sia Pik Chuan (2006). *Penglibatan Ahli Jawatankuasa Persatuan Ibu Bapa dan Guru-guru (PIBG) di Sekolah-sekolah Menengah Kebangsaan Kawasan Zon Skudai Johor*. Univerisiti Teknologi Malaysia : Tesis Sarjana Muda.
- Koh Boh Boon (1982). *Pendidikan Imbuhan : Suatu Pengenalan*. Dewan Bahasa dan Pustaka Kementerian Pelajaran Malaysia : Kuala Lumpur.
- Md Razak Bin Hj Ali (1998). *Satu Tinjauan Mengenai Pandangan Masyarakat Terhadap Peranan Persatuan Ibu Bapa dan Guru-guru Dalam Meningkatkan Pencapaian Akademik Di Sekolah Menengah Dato' Abdul Rahman Yaakub, Merlimau, Melaka*. Univerisiti Teknologi Malaysia : Tesis Sarjana Muda.